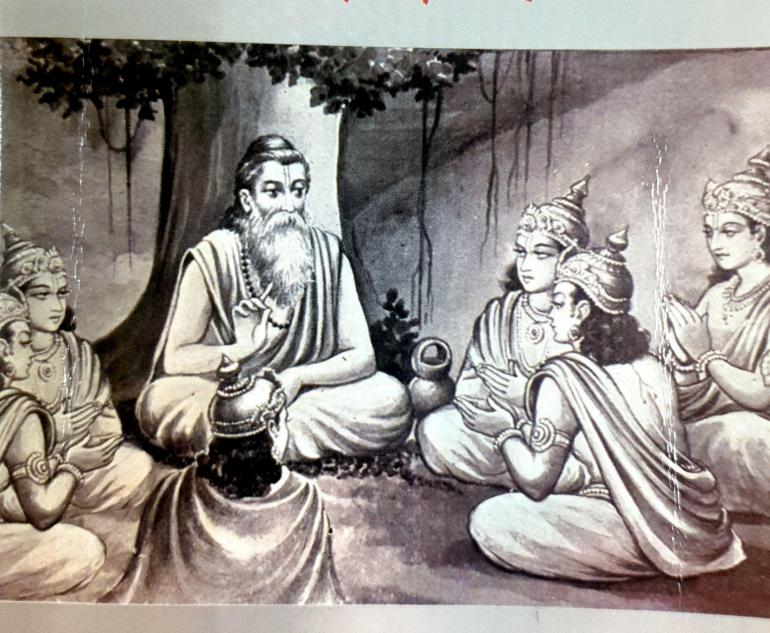
वस्क सार संबंध

सम्पादक प्रो० एस० एन० सिंह

डॉ० अजय कुमार

डॉ० टीना सिंघल

चौखम्भा ओरियन्टालिया, वाराणसी

कल्पस्थान

- तत्र दोषहरणमूर्ध्वभागं वमनसंज्ञकम्, अधोभागं विरेचनसंज्ञकम्, उभयं वा शरीरमलविरेचना-द्विरेचनसंज्ञां लभते ।।४।।
- तानि तु द्रव्याणि देश-काल-गुण-भाजन-संपद्वीर्यबलाधानात् क्रियासमर्थतमानि भवन्ति । ।७ । ।
- मदनः करहाटश्च राद्धः पिण्डीतकः फलम् ।
 श्वसनश्चेति पर्यायैरुच्यते तस्य कल्पना ।।२७।।

द्वितीयोऽध्यायः

कल्पं जीमूतकस्येमं फलपुष्पाश्रयं शृणु ।
 गरागरी च वेणी च तथा स्याद्देवताडकः ।।३।।
 जीमूतकं त्रिदोषघं यथास्वौषधकल्पितम् ।
 प्रयोक्तव्यं ज्वरश्वासिहक्काद्येष्वामयेषु च ।।४।।

तृतीयोऽध्यायः

सिद्धं वक्ष्याम्यथेक्ष्वाकुकल्पं येषां प्रशस्यते ।
 लम्बाऽथ कटुकालबूस्तुम्बी पिण्डफला तथा ।।३।।
 इक्ष्वाकुः फलिनी चैव प्रोच्यते तस्य कल्पना ।
 कासश्वासविषच्छर्दिज्वरार्ते कफकर्षिते ।।४।।

चतुर्थोऽध्यायः

कर्कोटकी कोद्धफला महाजालिनिरेव च ।
 धामार्गवस्य पर्याया राजकोशातकी तथा ।।३।।
 गरे गुल्मोदरे कासे वाते श्लेष्माशयस्थिते ।
 कफे च कण्द्रवक्त्रस्थे कफसंचयजेषु च ।।४।।

पञ्चमोऽध्यायः

वत्सकः कुटजः शक्रो वृक्षको गिरिमिल्लका ।
 बीजानीन्द्रयवास्तस्य तथोच्यन्ते किलङ्गकाः ।।४।।
 बृहत्फलः श्वेतपुष्पः स्निग्धपत्रः पुमान् भवेत् ।
 श्यामा चारुणपुष्पा स्त्री फलवृन्तैस्तथाऽणुभिः ।।५।।
 रक्तपित्तकफघ्नस्तु सुकुमारेष्वनत्ययः ।
 हृद्रोगज्वरवातासृग्वीसर्पादिषु शस्यते ।।६।।

षष्टोऽध्यायः

कृतवेधननामानि कल्पं चास्य निबोधत ।
 क्ष्वेडः कोशातकी चोक्तं मृदङ्गफलमेव च ।।३।।
 अत्यर्थकटुतीक्ष्णोष्णं गाढेष्विष्टं गदेषु च ।
 कुष्टपाण्ड्वामयप्लीहशोफगुल्मगरादिषु ।।४।।

सप्तमोऽध्यायः ।

- विरेचने त्रिवृन्मूलं श्रेष्ठमाहुर्मनीिषणः ।

 तस्याः संज्ञा गुणाः कर्म भेदः कल्पश्च वक्ष्यते ।।३।।

 त्रिभण्डी त्रिवृता चैव श्यामा कूटरणा तथा ।

 सर्वानुभूति सुवहा शब्दैः पर्यायवाचकैः ।।४।।

 कषाया मधुरा रूक्षा विपाके कटुका च सा ।

 कफपित्तप्रशमनी रौक्ष्याञ्चानिलकोपनी ।।५।।
- मूलं तु द्विविधं तस्याः श्यामं चारुणमेव च ।
 तयोर्मुख्यतरं विद्धि मूलं यदरुणप्रभम् ।।७।।

अष्टमोऽध्यायः

आरग्वधो राजवृक्षः शम्पाकश्चतुरङ्गुलः ।
प्रग्रहः कृतमालश्च कर्णिकारोऽवघातकः ।।३।।
ज्वरहृद्रोगवातासृगुदावर्तादिरोगिषु ।
राजवृक्षोऽधिकं पथ्यो मृदुर्मधुरशीतलः ।।४।।
बाले वृद्धे क्षते क्षीणे सुकुमारे च मानवे ।
योज्यो मृद्धनपायित्वाद्विशेषाञ्चतुरङ्गुलः ।।५।।

नवमोऽध्यायः

तिल्वकस्तु मतो लोधो बृहत्पत्रस्तिरीटकः ।
 तस्य मूलत्वचं शुष्कामन्तर्वल्कलवर्जिताम् ।।३।।

दशमोऽध्यायः

- विरेचनानां सर्वेषां सुधा तीक्ष्णतमा मता ।
 सङ्घातं हि भिनत्त्याशु दोषाणां कष्टविभ्रमा ।।३।।
- पाण्डुरोगोदरं गुल्मे कुष्ठे दूषीविषार्दिते ।
 श्वयथौ मधुमेहे च दोषविभ्रान्तचेतिस ।।५।।
- सुतीक्ष्णैः कण्टकैरल्पैः प्रवरो बहुकण्टकः।
 स नाम्ना स्नुग्गुडा नन्दा सुधा निस्निशपत्रकः ।।८।।

एकादशोऽध्यायः

सप्तला चर्मसाह्वा च बहुफेनरसा च सा ।
 शिक्वनी तिक्तला चैव यवितक्ताऽक्षि(क्ष)पीडकः ।।३।।
 ते गुल्मगरहृद्रोगकुष्ठशोफोदरादिषु ।
 विकासितीक्ष्णरूक्षत्वाद्योज्ये श्लेष्माधिकेषु तु ।।४।।

द्वादशोऽध्यायः

- दन्त्युदुम्बरपणीं स्यान्निकुम्भोऽथ मुकूलकः ।
 द्रवन्ती नामतश्चित्रा न्यग्रोधी मूषिकाह्नया ।।३।।
 (तथा मूषिकपणीं चाप्युपचित्रा च शम्बरी ।
 प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रेणी दन्ती र(च)ण्डा च कीर्तिता ।।)
 तयोर्मूलानि संगृह्य स्थिराणि बहलानि च ।
 हस्तिदन्तप्रकाराणि श्यावताम्राणि बुद्धिमान् ।।४।।
- तीक्ष्णोष्णान्याशुकारीणि विकाशीनि गुरूणि च ।
 विलाययन्ति दोषौ द्वौ मारुतं कोपयन्ति च ।।६।।
- विरुद्धवीर्यमप्येषां प्रधानानामबाधकम् ।
 अधिकं तुल्यवीर्ये हि क्रियासामर्थ्यमिष्यते ।।४५।।
- स्वरसैस्तुल्यवीर्यैर्वा तस्माद्द्रव्याणि भावयेत् ।
 अल्पस्यापि महार्थत्वं प्रभूतस्याल्पकर्मताम् ।।४८।।
- द्विगुणं तद्द्रवेष्विष्टं तथा सद्योद्धृतेषु च ।।९८।।
 यद्धि मानं तुला प्रोक्ता पलं वा तत् प्रयोजयेत् ।
 अनुक्ते परिमाणे तु तुल्यं मानं प्रकीर्तितम् ।।९९।।
- जलस्त्रेहौषधानां तु प्रमाणं यत्र नेरितम् ।
 तत्र स्यादौषधात् स्त्रेहः स्त्रेहात्तोयं चतुर्गुणम् ।।१०१।। स्त्रेहपाकिस्त्रधा ज्ञेयो मृदुर्मध्यः खरस्तथा । तुल्ये कल्केन निर्यासे भेषजानां मृदुः स्मृतः ।।१०२।। संयाव इव निर्यासे मध्यो दवीं विमुञ्जति । शीर्यमाणे तु निर्यासे वर्तमाने खरस्तथा ।।१०३।। खरोऽभ्यङ्गे स्मृतः पाको, मृदुर्नस्तःक्रियासु च । मध्यपाकं तु पानार्थे बस्तौ च विनियोजयेत् ।।१०४।। मानं च द्विविधं प्राहुः कालिङ्गं मागधं तथा । कालिङ्गान्मागधं श्रेष्ठमेवं मानिवदो विदुः ।।१०५।।